

Početak u Torontu, nastavak u Glini

Intervju s Marinom Kaurićem,
koordinатором акције „Misli na
druge“.

1.11.2010.

***Odakle je potekla ideja o jednom
ovakvom projektu?***

Projekt je nastao pod okriljem
Udruge studenata Banovine i
Kulturnog centra Medveščak, a
održao se u srpnju ove godine u
Glini. Sama ideja je nastala kada je
nekoliko prijatelja posjetili Glinu

prošle godine, nakon čega smo počeli razmišljati o tom projektu. U međuvremenu sam prošao nekoliko seminara i predavanja, od kojih je najveći Međunarodno volontiranje u Torontu prošle godine. U Torontu sam stekao najviše iskustva što se tiče samog volontiranja. Teorija je bitna u životu u svemu, ali ne možete odnose, komunikaciju s ljudima i pravo iskustvo naučiti iz knjiga. Dakle, to volontiranje se održava u organizaciji Toronto Youth Development koji pomaže osnovnoškolcima u njihovom razvoju jer su to većinom djeca koja imaju samo jednog roditelja i djeca doseljenika, tj. djeca smanjenih mogućnosti. Tamo sam bio tri tjedna i bilo je neprocjenjivo iskustvo za mene i ostale volontere. Tu sam već počeo ozbiljno razmišljati o sličnom projektu koji bi se održao u Hrvatskoj, točnije u Glini jer to je mjesto gdje sam rođen i gdje bih

volio ostati živjeti nakon završetka studija.

Možete malo opisati što ste točno radili u Glini tih deset dana?

U projektu „Misli na druge“ sudjelovali su studenti i srednjoškolci iz Španjolske, Italije, Hrvatske i jedan student iz Slovačke. U tih deset dana smo pomagali u čišćenju jednog starog parka, zatim u uređenju gradskog kupališta, bojanju ograde na gradskom igralištu i kod osnovne škole te ograde kod jedne crkve koja je bila srušena u ratu. U suradnji s Crvenim križem posjetili smo nekoliko starijih osoba gdje smo im pomagali u pripremi ogrjeva za zimu, pospremanju kuće, odlaskom po lijekove ili jednostavno razgovorom. Uz rad imali smo vremena i za sportske aktivnosti, izlete, kupanje na rijeci i rafting.

Što mislite o volontiranju u Hrvatskoj i općenito?

U posljednje vrijeme ima više udruga, organizacija, ali i pojedinaca koji jedan dio slobodnog vremena žele odvojiti za druge. Smatram da bi se ljudi, pogotovo mladi, više trebali uključivati u ovakve i slične događaje jer rad oplemenjuje čovjeka pomažući nesebično drugima. Svojom pojavom nismo radikalno promijenili izgled grada, ali smo pokazali da mladi mogu biti korisni i raditi velike stvari. Zato bih preporučio svima da se uključe u već postojeće udruge, organizacije ili sportske klubove. No, ako mladi misle da imaju nove ideje, ne trebaju se ustručavati. Predložite svoje ideje prijateljima, lokalnoj upravi, i ostalima koji su, vjerujem, voljni pomoći. Za sve je potrebna dobra ideja, ali prvenstveno volja, strpljivost i ustrajnost.

U vrijeme održavanja projekta imali ste i duhovno obrazovanje?

Da, tijekom tih dana imali smo i duhovno obrazovanje uz razmatranja, katehezu i svakodnevnu Svetu misu na čak tri jezika, na španjolskom, talijanskom i hrvatskom. Mogli smo saznati što je sve sv. Josemaria Escriva mislio o radu, ljubavi, vjeri i nadi te ostalim krepostima koje ponekad stavimo u drugi plan. Kako je on rekao rad oplemenjuje čovjeka i „sat studija za modernog je apostola sat molitve“ (Put br. 335). Ta se misao može primijeniti i na rad. Dakle, za nas vjernike, jedan sat rada je jedan sat molitve. U životu kršćanina pak vjernik ako se svakodnevno moli i redovito prima sakramente, a ne studira ili ne radi, ne može reći da je dobar. Kako kaže sv. Josemarija „Ti si samo dobričina.“ Rad nije kazna. Čovjek je stvoren da radi. Što bi inače ove mlade ljude nagnalo da putuju preko dvije tisuće kilometara u Glinu, malo mjesto koje je uništeno

tijekom Domovinskog rata kako bi pomogli gradu i zajednici.

Kakav su utjecaj učenja svetog Josemarije imala u vašem životu?

Prvi put sam se s Opusom Dei susreo prije tri godine na predavanju koje održao jedan svećenik Djela. Sama ideja Djela mi se svidjela, ali tek nakon jedne godine sam došao na razmatranje i znao sam da je to ono što tražim cijeli život, tj. da mogu Crkvi i ljudima služiti u svakodnevnom životu i radu kao laik. Nedugo nakon toga sam osjetio poziv i postao član Opusa Dei. Nedavno je Sveti Otac prilikom apostolskog pohoda u Veliku Britaniju citirao sada blaženog kardinala Newmana gdje je iz njegovog poimanja cjelovitog čovjeka, što obuhvaća „intelektualnu formaciju, moralnu disciplinu i vjerničku zauzetost“, proizašlo i poimanje katoličkog laikata. Svatko

je od nas, prema vlastitome životnome staležu, pozvan mijenjati svijet, raditi na kulturi života, kulturi koja se kuje u ljubavi i poštivanju dostojanstva svake osobe rekao je Papa. Dakle ne trebamo biti i raditi nekakve čudne i velike stvari, nego svakodnevno izvršavati svoje obveze s ljubavlju prema drugima, iako može biti teško i možda ponekad ne uspijemo, ali moramo biti ustrajni kako u radu tako i u molitvi, često je govorio sveti Josemaria.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/pocetak-u-torontu-
nastavak-u-glini/](https://opusdei.org/hr-hr/article/pocetak-u-torontu-nastavak-u-glini/) (10.02.2026.)